

Анатоль Вярцінскі

...У кішэню ня лезу па слова.

Маю годнасьць і гонар ёсьць...

Тром грацыям

Марыі Захарэвіч

Трэці дзень я жыву,
марачы
стацца хвалю тваёй Нарачы
і тады абмываць твае ножкі,
стомленыя трошкі.

Ад жыцьцёвай дарожкі,
ад съцяжны сцэнічнай,
славы артыстыстычнай...

Праўда, што нарачанская хваля,
Як жывая вада, —
абмывае?

Зінаідзе Бандарэнка

Што кажа каран
 Пра лёс жаночы?
 На ўвесь экран
 Зініны вочы.
 Экран блакітны.
 Вочы сінія.
 Голас Зінін.
 Усьмешка Зініна.
 Фальшу ні грана.
 Выраз бясцэнны.
 Панна экрана.
 Княгіня сцэны...

Марыі Карповіч

Дзень кастрычніцкі, дзень асеньні.
 На праменіні кладуща цені.
 Фарбы дня: то прамень, то цень.
 Нараадзілася я ў такі дзень.

Добра помню матчыны слова:
 «Нараадзілася ты на Пакровы.
 На Пакроў Маці божай якраз.
 Таму ты і Марыя ў нас...»

Нараадзілася я на Пакровы...
 Туман белы, а ліст барвовы
 Тут, у Мінску, і там, ў Асавой,
 на радзіме маёй малой.

Дзень кастрычніцкі, дзень асеньні.
 Гусі ў выраі паляцелі.
 Ну, а я засталася тут,
 Дзе радні і сябрыны гурт.

Нараадзілася я на Пакровы...
 нораў маю таму адмысловы,
 У кішэню ня лезу па слова.
 Маю годнасьць і гонар ёсьць.
 Прынімайце такую, як ёсьць!